Ч. 157. Пятниця 30 (17) липня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Війна Ішпанії з Кабилями і революция в Барцельоні. — Цар в подорожи. — Справа Крети. — Програма нового француского правительства. — Здоровле папи.

Урядові ішпаньскі вісти доносять, що Кабілї зірвали зелїзничі шини, аби перешкодити транспортам войск. Двом ішпаньским віддїлам удало ся Кабілїв відперти і відвести транспорт в безпечне місце. Страти Кабілїв суть дуже великі, Ішпанцїв значні. — Дальше урядове донесенє з Мелїлї звучить, що послїдна борба закінчила ся сьвітлою побідою Ішпанцїв, котрі здобули кілька нових позиций.

Супротив тих урядових донесень о ішпаньских побідах, приватні вісти звучать чим раз гірше. Ґен. Маріна обмежує ся вже лиш на обороні, бо до підбитя Кабілїв потреба найменше 100.000 войска. Одна компанія відмовила послуху і не хотїла іти до борби. Між вояками ширить ся чим раз більше аґітация против воєнна.

Протести против тої війни в Ішпанії, а особливо в містї Барцельонї прибрали дуже великі — а навіть просто грізні розміри. В Барцельонї вчера прийшло до правдивої кровавої борби населеня з полїциєю. Головні борби вели ся о дворець, котрий ворохобники хотїли мати в своїх руках. По кровавій і завзятій борбі жандарми виперли ворохобників з двірця. Комунікация з містом перервана. Ворохобники будують на улицях барикади.

З Екенферде телеґрафують, що переїзд царя з родиною відбув ся серед великої бурі морскої. Також і в часї приїзду до Німеччини лютила ся буря зі зливою. На бажанє наляканої цариці, здержано причаленє на кілька годин. Взагалї приїзд царя не відбув ся проґрамово. Ляндрат округа Екернферде дожидав царскої пари в пристани в Борби, а тимчасом она приїхала просто до замкової пристани в Гаммельмарк. З причини приїзду царя, заборонено в заливі Екенферде порушати ся не лише кораблям вітрильним і пароходним, але й малим лодкам. Цїлий морский округ замкнено вже тїсно войсковим кордоном на мори і на суши.

З Канеї доносять, що грецку фляґу, яку там вивішено в порті вже усунено на приказ держав, а на її місце вивішено иншу синю з білим хрестом по серединї. Ріжнить ся она від грецкої воєнної фляґи тим, що не має корони в хрестї.

Після донесеня сьвіжо відкритого турецкого бюра інформацийного в Константинополи Порта з причини вивішеня грецкої фляґи на твердини в Канеї, поробила у опікунчих держав енерґічні кроки. Держави запевнили Туреччину, що будуть стерегти її зверхничих прав і удержать на Креті дотеперішний стан.

Відчитана у француский палатї послів і в сенатї заява правительства стверджає, що новий кабінет бажає мирових реформ. Кабінет кладе вагу на те, щоби гідність і права Франциї були ненарушені, та аби був ненарушений сьвітовий мир. Нове правительство буде держати ся полїтики попередного правительства. Дальше висказує в заяві бажанє, щоби полагодити обезпеченє на старість та зреформувати маринарку. Нове правительство має також в проґрамі доходовий податок і праґматику урядників. Вкінци ще правительство має на метї реформу виборчу, оперту на основі пропорциональній.

До „Voss. Ztg." доносять з Риму, що папа Пій X. дуже постарів ся і занепав на здоровлю. Вправдї більше на жадну недугу не недомагає, як на ревматизм, однак чує ся загально ослабленим. Лїкарі поручили папі як найбільше проходжувати ся по огородах, а при тім доконче скоротити час працї і авдиенций.

---

30)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келінґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Щоби пізнати одинокий в своїм роді великий промисл сего міста, поїхав я одного дня рано в західну часть оглянути там славні на весь сьвіт чікаґівскі різницї. Різницкого ремесла не уважав я нїколи за принадне і уникав всякої нагоди дивити ся на то, як в різници убивають зьвірята, що негодні боронити ся. Але тота різниця, яку я тут видїв, була так величезна а заразом так виразно призначена до цїли великої людскої потреби, що мене опанували не відраза і страх, але здивованє і подив.

Вже то само було щось величезного, коли було дивити ся, як гороїздна зелїзниця переїздила через три стациї понад самими оборами, набитими рогатою худобою, вівцями і безрогами. Але відтак видїв я в одній з тих величезних різниць, як тоті зьвірята переміняли ся одно за другим у всїлякі можливі нам потрібні до житя присмаки:

Тут ще квичали свинї вігнані на купу, коло великого колеса, що обертало ся безнастанно, а з котрого звисали короткі побренькуючі ланцухи, але вже якийсь робітник, хлописко як дуб, що стояв між ними, вхопив одну за задну ногу і завісив її на ланцуху. Колесо підняло її в гору, а тимчасом в долинї повисла таким самим способом вже друга її товаришка, за нею третя і т. д. А тепер поступала вже робота летом блискавки: ланцух зі свинею, котра вже замовкла, зсунув ся в горі з колеса на довгу дротяну линву та повів свиню до різуна. Той шурнув острим ножем по горлї, кров стекла і ланцух з свинею покотив ся дальше до водойми з кипячою водою, в котру занурила ся мертва вже свиня. Тимчасом різун робив так само смерть однїй свини по другій. Зарізана свиня, щоби добре обпарила ся, переїхала через цїлу водойму, а коли доїхала до її кінця, стоячий там робітник повісив ії на новий ланцух і тепер поїхала она до другої линві попри богато зручних і вправних рук, котрі її обчистили, розрізали, випатрошили, і порізали так, що на кінци дороги поробили із свинї може не більше як за чверть години, всїлякі апетитно виглядаючі штуки мяса. Одна часть того мясива, як шинки і полтї солонини, повандрували зараз до ледівень, тих справдешних скарбниць в сих фабриках, а проче мясо переробили чистенько повбирані робітницї на всїлякого рода ковбаси і ковбаски і тим подібні річи, що так принадливо усьміхають ся до нас на виставі в різницких склепах. З тої свинї, котру першу в моїх очах повісили на згадане колесо, можна було скорше, як я ще вспів оглянути цїлу різницю, дістати в сусїдній реставрациї сьвіжі ковбаски.

Трохи инакше поступають при різаню рогатої худоби, бо тут мусять кожду штуку окремо звалити насамперед на землю, заким їй приложать ніж до горла; але й тут відбуває ся різане так скоро і на так великі розміри, що нікому тут і на гадку не прийде, що то єсть нищенє житя, противно, різанє уважають за один із найважнїйших промислів і тому доведено его до можливо найбільшої висоти. Тому то жителї Чікаґа й гордять ся своїми різницями, та ще й нинї не можуть того забути Сінклерови, що він в своїй повісти представив непорядки в деяких покутних різницях в той спосіб, як би то мало так само бути й у великих. Длятого то великі різницї роблять собі рекляму в той спосіб, що позволяють публицї входити до своїх заведень, нехай видить, як все робить ся і чи тут так дійстно виглядає як в повісти Сінклера.

Шоби зрозуміти, що значить різницкий промисл в Чікаґо, досить поглянути лиш на числа а ті найлїпше покажуть. На жаль не маємо під рукою найновійших під сим взглядом дат статистичних і длятого мусимо обмежити ся на старші; мусимо однак зараз додати, що хто знає, чи тоті числа тепер не поподвоїли ся.

Найбільша і найславнїйша в Чікаґо різниця то Union Stock Yards, положена в полуднево західній части міста, котра творить сама про себе окреме місто і займає 350 гектарів або звиш 600 морґів. Тут єсть 3.300 обор і стаєн

Новинки.

Львів, дня 29-го липня 1909

— **Іменованя.** VIII клясу ранґи одержали між иншими отсї ґімназияльнї професори: Прокіп Мостович в Коломиї о. Леонид Лужницкий і Іван Боберский у Львові, Володимир Труш в Станиславові, Омелян Колодницкий в Стрию, Софрон Матвіяс і Теофиль Мриц в Тернополи. — Президия кр. Дирекциї скарбу іменувала скарбових концепістів: Мих. Кольоньского, Ад. Бобра, Стан. Вурста, Ж. Дембовского, Ант. Мярку, И. Купчика, К. Ґольонку, Арн. Мащиковского, Г. Візенберґа, Ал. Лїсовского, Евг. Каля, М. Федора, Ром. Валя, Фр. Колихановского і Мих. Немчевского комісарями скарбу в IX кл. ранґи, а концептових практикантів скарбу: Ів. Яковича, Ал. Чарнецкого, дра В. Анґелюса, Ів. Тустановского, Вікт. Товарницкого концепістами скарбу в X кл. ранґи при галицких властях скарбових.

— **Чия згуба?** Ц. к. краевий карний суд оповіщує: Дня 26 червня 1909 придержала поліция в Станиславові Юлїя Брацера з Черновець, коли сей купував люксусові предмети. Коли придержаний не міг виправдати посїданя ужитих на закупно гроший як також і посїданя жовтого пуляреса в готівкою 64 К 50 с., зістав приарештований. В доходженю зізнав Брацер, що дня 25 с. м. над раном їдучи зелїзницею з Кракова до Львова, знайшов перед Львовом в зелїзничім возї, в котрім їхав, жовтий пулярес на підлозї і що укривши его в кишени, утїк з ним на зелїзничім двірци. Подав дальше, що сей пулярес скіряний, в котрім знаходила ся квота 170 К т. е. 2 банкноти по 50 К, 3 банкноти по 20 К і 1 10 короневий належав до незвістного ему в назвиска селянина, що їхав в тім самім возї і котрому випав у сеї на підлогу і що часть гроший протратив у Львові і на подорож зі Львова до Станиславова, а часть на закуплене ґардероби й инших предметів. Решту невиданих гроший в квотї 64 К 50 с. і закуплені через Брацера движимости поліция заквестионувала. А що пошкодований, котрому гроші ті украдено, взглядно котрий їх згубив, не зголосив ся до тепер і не зістав віднайдений, взиває ся его сею дорогою, щоби зголосив ся до судиї слїдчого в віддїлї XI ц. к. суду краевого карного.

— **Вісти особисті.** Віцепрезидент краевої Ради шкільної др. Дембовский з причини виїзду зі Львова не буде приймати дня 31 липня і через 3 перші тижднї серпня. — Директор поліциї, правит. радник В. Шехтель вернув з урльопу до Львова і обняв урядоване. — Новий російский консуль Данилов у Львові обняв вже урядоване.

— **Промоция.** З Відня доносять нам: Пан Богдан Глушкевич студент на віденьскім університетї одержав тамже дня 10 с. м. диплом доктора фільософії з наук природних і строгої фільософії. Єсть то вже третий син гр. к. пароха, о. Теоф. Глушкевича з Малнова, мостиского пов., з дипльомом докторским.

— **Бацилї віспи.** З Ріо де Жанейро наспіла вість, що лікарі тамошного бактериольоґічного інститута, дри Борнер, Бураґао і Проваzек відкрили бацилї віспи. Від коли стверджено, що причиною заразливих недуг є мікроорґанізми, бацилї і коки, богато дослїдників старало ся викрити також бацилї віспи, недуги, що від непамятних часів переслїдує людство. Довгий час ті намаганя не приносили успіху, наслїдком чого в послїдних роках став навіть ширити ся погляд, що розсадником віспи не є бацилї, лише животинки найнизшого степеня т. зв. спорозоами. Відкрите бразилїйских лікарів має для науки велике значінє, хотяй до успішного лїченя хороби по думцї лікарів не причинить ся. Від часу винайденя методи щепленя віспи найдено вже могучу зараду против тої недуги, усуваючу всяку небезпечність. З тої пори питанє розсадника віспи стало ся більше теоретично науковим. Не є однак виключеним, що по відкритю бацилля удасть ся тепер енерґічнїйше поборювати недугу, коли находять ся вже в стадиї розвою.

— **Помилуванє М. Сїчиньского.** Міністерство судівництва звернуло кр. судови карному акта процесу М. Сїчиньского і повідомило суд про заміну Сїчиньскому кари смерти на 20 лїт тяжкої вязницї, заостреної постом дня 12 цьвітня яко в день убийства ґр. Потоцкого. Сїчиньского перевезено відтак до карного заведеня (Бриґідок) і переbрано у вязничну одїж.

— **Дрібні вісти.** З Монастириск донесено телеґрафічно, що там вибух оногди великий пожар і знищив 14 домів. — Доповняючий вибір соймового посла в куриї більшої посїлости золочівского округа на місце бл. п. Каз. ґр. Баденїого відбуде ся дня 6 вересня. — До приватної руської ґімназиї в Рогатині зголосило ся іспитованих 58 учеників до I. кляси, 46 учеників до II. кл. і 25 учеників до III. кляси. — Вість, подана й нами за другими львівскими ґазетами, що у о. Коцюби в Тисьменици свинї загризли его 4 лїтну внучку, єсть зовсім неправдива. — По шкільних фериях відбуде ся дня 1 і 2 вересня о 8 годинї рано в Копичинцях вступний іспит на приготовляючий курс і до I. ґімназ. кляси. — На Галицкій площи знайдено книжочку касову на 220 К і 2 К готівкою. — На ул. Кінґи „арештувала“ поліция два селяньскі конї, що волочили ся без занятя і средств до житя. — Вчера занедужало в Петербурзї на холеру 59 осіб а умерло 19; загальне число недужих виносить 733.

— **Огнї.** Вчера наспіла вість з Монастириск, що се місто погоріло. Огонь при великій спецї і сильнім вітрі прибрав великі розміри та знищив 14 домів. — В Підволочисках горіло в понеділок знову з самій серединї міста коло зелїзницї. Згоріло кілька домів. Шкода єсть значна а кількох людий покалїчило ся і попекло ся. — В Узинї коло Станиславова згоріло дн. 4. с. м. обійстє господаря Бажалюка, яке було обезпечене в „Днїстрі“. Шкода виносить 2329 К. Дня 18 с. м. в Узинї знищив огонь 4 господарства вартости 3.020 К. — В Водниках коло Станиславова згоріло дня 14. с. м. 10 домів і 22 господарских будинків, вартости 13.210 К. Більша частина погорільцїв була обезпечена. Дня 15 с. м. згоріли дві селяньскі загороди в Ямници, а дня 19 с. м. 2 господарства в Майданї і 3 в селї Козма.

— **Руско-нїмецка ґімназия в Кіцмани** (на Буковинї) числила в послїднім шкільнім роцї 281 учеників в 5 ох клясах. По народности було: 226 Русинів, 18 Нїмцїв і 12 Поляків, по религії: 127 гр. правосл., 90 гр.-катол., 22 римо кат. і 17 жидів. При клясифікациї одержало 83·34% добру клясу, а 16·66% узнано за нездібних до перехваду до висшої кляси.

— **Лїтаком через море.** Славний воздухоплавець, котрий своїм лїтаком перелетів з Кале у Франциї через канал Ля Манш до Довер в Анґлії, так розповідає в „Matin“ про свою подорож: Приятель мій Лебланк збудив мене о год. пів до 3-ої. Я не мав охоти і рад був з того, коли довідав ся, що вітер недозваляє летїти. Лебланк однак додав менї відваги і забрав мене до свого самоїзду. В Ле Бареґ два мої сотрудники винесли лїтак. Мимо так ранної пори цїле село було на ногах і що хвиля над'їздили нові самоїзди. Зібрало ся може тисяч людий. Ми постановили зробити пробу. Лїтак держав ся може яких 10 минут у воздусї. Відповідно до условий конкурсу ждав я на схід сонця. Наконець каже менї

на 25.000 волів, 14.000 овець і 150 000 свиний. В сій різници єсть 32 кільометрів доріг вибрукованих деревом, 32 кільом. жолобів зі сьвіжою водою і 80 кільом. жолобів на пашу. Води доставляє шість артезийских (верчених) керниць. Всї зелїзницї в містї стоять в звязи з сею різницею а довгота шин розложених в нїй виносить около 140 кільом.

Яка в сій різници веде ся робота, можна зміркувати з того, що тут ріжуть що дня 30 до 60.0 0 свиний і лагодять мясо та вуджениву на продаж в місци або на вивіз. Найбільші фірми тої різницї були давнїйше та й суть по части ще й нинї: Армур і Спілка, у котрої працювало почавши від найпростїйших робітників аж до найвисших діловодцїв 6.775 людий; — Свіфт і Ска (3 400 людий); — Нельзон Морріс і Ска (3000 людий) і др. В 1889 р. зарізано в сій різници 3 мілїони рогатої худоби, 3 мілїони овець, 6 мілїонів свиний, 23.000 телят. Найбільше число волів яке тут одного дня привезено виносило в тім часї 22.064, найбільше число свиний 66.000 а овець 12.630. Фірма Свіфт і Спілка діставала що дня пересічно по 125 ваґонів з волами. В згаданім часї належало до сеї різницї 52 фірм а в їх службі працювало загалом 24.000 людий, отже майже тілько, кілько всїх людий в якім більшім містї Галичини.

Відповідно до того єсть і величезна торговля тими зьвірятами. В 1891 р. привезено на торг до Чікаґо 14,304.480 зьвірят, з того 3,250.350 волів, 205.383 телят, 8,600.805 свиний, 2,153.537 овець і 94.396 коний а все разом вартости майже 400 мілїонів долярів або два мілїярди корон.

Подібно величезною єсть і торговля збіжем, котре привозять сюди аж з Каліфорнії і инших подальших сторін. До величезних елеваторів приїздять цїлі поїзди зі збіжем у ваґонах умисно до того зроблених, а відповідні до того машини двигають его аж на сам вершок будинку. З тих маґазинів можуть в дуже легкий спосіб наповняти збіжем перевозові кораблї, котрі знов возять его до млинів коло водоспадів Найерґри.

З отсего всего, хоч і як тут мало і недокладно подано про рух промисловий і торговельний в Чікаґо, можна вже зміркувати, що се за місто. Коли я вернув з різниць, станула ясно перед моєю душею побідоносна вдача горожан сего міста. Горде на свою теперішність ще гордїйше на свою будучність, подобає оно на того молодого велита, котрий ще не знайшов часу пристроїти ся зверха, але величає ся своїм ростом і королївскою кровю, яка пливе в его жилах. Добре сказав менї той купець, що Чікаґо буде небавком називати ся королевою нового сьвіта.

8.

Подорожні на заходї. — Справдешний вуйко Сем. — Робітнича господарка. — Сант Люїс. — Над рікою Міссісіпі. — Чудеса прерий. — Показують ся Скалисті гори.

І знов на захід котить ся мій поїзд. Рухливі передмістя Чікаґа щезли нам небавком з очий, сьвіжий сільский воздух звабив нас до вікон і я не довго міг всидїти в плюшевій скрини, лиш вийшов на плятформу того ваґона на кінци поїзду, з відки можна придивляти ся цїлій охрестности. Та й американьскі подорожні на свій лад користали з теплого лїтного дня: поздоймували з себе сурдути, повідпинали ковнїрики і в такім костюмі не дуже відріжняли ся від тих фармерів, що працювали на полях а котрих пожиточну діяльність они подивляли. Дами без женади сидїли в сїм товаристві та й они не повбирали ся були в повнїсеньке одїнє. Цїле товариство робило вражінє маломісточкове, не дуже ще обзнакомлене з цивілїзациєю, чим відріжняло ся значно від гостий в поїздї зі сходу, у котрух, видко, стояла на порядку дневнім вся нирафінованість теперішної пори.

Виглядови з верха відповідала й розмова: Кілько гроший можна би заробити на сїм або тім інтересї, чи цїна пшеницї буде держати ся, чому білети їзди зелїзницею подорожіли і т. п. А на дворі тим часом понад зелеными полями бренїли бжоли, щебетали птички у верболозах та над малими потічками тарахкали по цьвітистих сїножатях машини до кошеня. Від часу до часу перекотив ся наш поїзд через якесь запорошене місточко, котре мов дрімаюче зиркало в сьвітлї сонця з під спочиваючої над ним верстви пороху а відтак повитала нас знов простора рівнина, на котрій виднїли ся засїяні поля, дерева і корчі. То була правдива Америка, тоті поля засїяні кукурудзою і пшеницею, через котрі ми їхали цїлими годинами, то був правдивий Uncl Sam (вуйко Сем) той фармер, що тут ходив і порав ся по тих зелених буйно зарослих полях.

(Дальше буде).

Лєбляяк, що вже дано знак до злету. В хвили, коли я вступив на мій прилад, опанувало мене якесь дивне зворушене. Що стане ся? Чи долечу до Довру? Ті гадки однак зараз щезають. Тепер думаю лиш о своїм приладі, о моторі і шрубі.

Все рушає ся, все дрожить! На мій знак монтери пускають прилад. В одній хвили підношу ся в гору — лечу що раз висше. Ось я вже й над морем. Контрторпедовець пливе по правій руці. Дим, який підносить ся з него заслонює сонце. Лечу дальше зовсім без зворушень, без ніяких вражінь. Чуствую ся зовсім як в бальоні. Повна тишина дозваляє мені лишити керму в спокою; не ма потреби наставляти площ до літаня. Мені здавало ся що лечу не досить скоро а тимчасом таке вражіне викликувала лиш одностайність моря.

Я вдоволений моїм приладом, тревалість его єсть бездоганна, мотор то справдешне чудо, конструктор зробив свою річ добре. В перший пів години з'їв я мою перекуску. Не хочу задержувати ся і роблю хрест над „Ескопеттою" (контрторпедовець).

Через десять мінут позістаю зовсім сам один над уровенем моря, не виджу ніякої точки, ніякого корабля на овиді. В тій тишині переривanій лиш лоскотом мотора спочивав якийсь дивний чар. Я не спускав очий з посудини з сливою до мащеня і мірки показуючої скількість бензини.

Тих десять мінут тревало мені трохи за довго і я був щасливий, коли добачив на овиді сіру лінію, виступаючу остро з моря, котра очевидячки підходила до мене. То без сумніву анґлійске побереже. Отже керую в ту сторону і впадаю нараз у вітер і мраку. Напружаю очи і працюю сильно руками. Де я? Виджу під собою кораблі що пливуть до пристані, лечу за ними. Маю охоту спитати їх куди до Довру. На право виджу якусь скалу, пускаю ся в ту сторону і лечу понад цілеччиною. Мене опановує зворушене.

Підомною на земли хтось повіває трибарвною хоругвою. То Фотен з „Матена", котрий сам один на просторій рівнині кличе до мене. Хочу спустити ся на землю, однак кількоразів зближаю ся до землі струя воздуха підриває мене в гору. Довше вже не можу позістати. Гашу мотор і спускаю ся на землю. Я перелетів через канал а лет мій тревав 37 мінут!

В „Daily Mail" розповідає Блеріо знов так: В хвили коли я підлетів в гору, пустив мотор в скорий рух, щоби перелетіти через дроти телєґрафічні над побережем, але опісля зменшив я скорість і летів я постійно і спокійно до побережа. „Ескопет" не виділа мене; она плила зі скоростию 42 кільом., а я летів зі скоростию що найменше 68 кільом. на годину. Підомною лежить море; вітер розбурхав филі і то мені неприятно. По 10 мінутах стратив я з очий контрторпедовець, споглядаю вперід себе і лечу в добрім напрямі. Я занепокоїв ся, бо не виджу ані кораблям, ані Анґлії, ані Франциї. Дивне то чувство бути в горі в просторі без провідника, без компасу! Не виконую ніякого руху, руки і ноги спочивають, позваляю літакови летіти, куди хоче. По 20 минутах виджу зелене побереже Довру, а на заході місце, де маю спустити ся. Що робити? Вітер вигрутив мене з напряму. Беру ся кермувати і літак без опору завертає на захід. Аж тепер я в труднім положеню, бо вітер сильнійший і зменшає мою скорість. Але мій літак слухає мене і летить заздно на захід. Здержую мотор і з висоти 20 метрів спускаю ся на мураву. Дві, три секунди опісля я на земли, люди складають мені желаня і цілують мене.

Конкурент Блєріота, Latham пробовав два рази летіти через канал і за кождий раз вже близько Довру впав до моря, а послідним разом навіть поранив ся в лице.

Телеґрами.

Константинополь 29 липня. Рада мініcтрів ухвалила видати енерґічні зарядження на случай, коли би нарушено права Туреччини до Крети.

Мадрит 29 липня. Після урядового донесеня, вирушила в Барцельоні на улиці артилєрия в цїли заведеня порядку. Кілька осіб арештовано там за намірене підпалене.

Маляґа 29 липня. Прибуло тут 180 ранених вояків з Мелїлї.

Мелїля 29 липня. Після урядових донесень, страти Ішпанців вчерашного дня виносили звиш 200 убитих і ранених.

Мадрид 27 липня. В ряді міст вибух ґенеральний страйк і прийшло до розрухів. В Кaллягорра ограбила товпа поїзд зелізничий. Войско стріляло і убило та зранило богато людий. В Барцельоні стріляло войско до барикад а в многих случаях вояки не хотїли стріляти. До Барцельони вислано два кружляки.

Екернферде 29 липня. На вчерашний вечер був заповіджений на „Штандарті" пир, на котрий царска пара запросила перебуваючих на замку Геммельмарк княжих гостий. Ескадра царска виплиbe нині з замку Екернферде і поїде в дальшу дорогу до Франциї і Анґлії. До Брунсбіттель будуть супроводжати царску пару: вел. княгиня геска, кн. Вальдемар і княгиня Людв. Батенберґска та вел. кн. і княг. гескі.

Курс львівский.

Дня 28-го липня 1909.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	591·—	600·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	390·—	400·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясн	564·—	572·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	110·40
Банку гіпот 4½%	99·10	99·80
4½% листи застав. Банку краев.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краев.	94·80	95·50
Листи застав. Тов. кред 4%	96·50	—·—
" " 4% льос. в 41½ літ.	96·—	—·—
" " 4% льос. в 56 літ.	94·80	95·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
" " " " 4½%	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. " 4% по 200 кор.	93·70	95·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
" " 4% по 200 кор.	94·50	95·20
" м. Львова 4% по 200 кор.	93·30	94·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	112·—	118·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	52·25	56·25
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	31·25	33·25
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский)	68·—	74·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский)	21·15	23·15
Joszif 4 кор. (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·34	11·38
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·40	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{30}, 5^{50}, 7·25, **8**^{55}, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**^{15}, 5·40, 10^{30}.

З Черновець: **12**^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, **2**^{05}, 5·58, **6**^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.

З Вовкова: 8·07*), 1·19, **3·26***), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
" 1/6 до 30/9 3·27, 9^{55}.
" 1/7 до 30/8 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25}.
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**^{45}, 3^{50}, **8**^{25}, 8·40, **2**^{45}, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: **2**^{50}, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.

До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.

До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
" 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
" 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).